

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **S. E.**, zastoupena Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2016, č. j. 29 Az 45/2016 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se podanou kasační stížností domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2016, č. j. 29 Az 45/2016 - 24, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, č. j. OAM-786/ZA-ZA11-ZA15-2016. Žalovaný tímto rozhodnutím vyslovil nepřipustnost stěžovatelčiny žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně žalovaný tímto rozhodnutím zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení o udělení mezinárodní ochrany a určil, že státem příslušným pro posouzení stěžovatelčiny žádosti o mezinárodní ochranu je Italská republika. Stěžovatelka v podané kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě.

Krajský soud doručoval stěžovatelce napadený rozsudek do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a to na adresu uvedenou v žalobě (i v nyní podané kasační stížnosti), tj. na adresu Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí (Rudé armády 1000, Kostelec nad Orlicí). Současně doručil rozsudek i na adresu Ž.1343/17A, P., a to z důvodu, že z databáze OAMP Ministerstva vnitra bylo zjištěno, že stěžovatelce byla udělena propustka a měla se zdržovat na uvedené adrese. Jak vyplývá ze soudního spisu

krajského soudu, ani na jedné z adres však nebyla stěžovatelka zastižena. Zásilky byly tudíž uloženy v souladu s ust. § 49 odst. 2 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. u provozovatele poštovních služeb a stěžovatelce byly zanechány výzvy k jejich vyzvednutí. Zásilka doručovaná na adresu Rudé armády 1000, Kostelec nad Orlicí byla uložena dne 16. 12. 2016, zásilka doručovaná na adresu Ž. 1343/17A, P. byla uložena dne 19. 12. 2016.

Podle § 49 odst. 4 věta první o. s. ř. platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34).

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. V souladu s ust. § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, byl nejpozději čtvrtek 29. 12. 2016, byl posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti čtvrtek 12. 1. 2017. Kasační stížnost však zástupce stěžovatelky odeslal zdejšímu soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 17. 1. 2017, tj. po uplynutí zákonné lhůty. Na tom nic nemění to, že dne 23. 12. 2016 byla krajskému soudu doručena plná moc, kterou stěžovatelka udělila Mgr. Umarovi Switatovi, advokátovi. K této plné moci nemohl krajský soud při doručování přihlížet, neboť ta byla soudu doručena až po vydání rozsudku, resp. po jeho odeslání stěžovatelce. Opačný výklad by znamenal, že by bylo možno (a to i opakovaně) prodlužovat lhůtu pro podání kasační stížnosti (zasláním plné moci soudu v rozmezí od vydání rozsudku do doručení účastníkovi řízení). Stejně tak je z hlediska běhu lhůty pro podání kasační stížnosti irelevantní, že uvedený zástupce podal žádost o zaslání rozsudku, které krajský soud vyhověl, a rozsudek mu dne 9. 1. 2017 doručil. Zástupce byl krajským soudem v přípisu (který byl připojen k rozsudku) informován o tom, že rozsudek byl stěžovatelce doručen dne 29. 12. 2016, přičemž zástupci je zasílán pouze na vědomí. Poznamenat v této souvislosti lze i to, že dne, kdy byl zástupci předmětný rozsudek doručen na vědomí, ještě běžela dvoutýdenní zákonná lhůta k podání kasační stížnosti. Nelze proto dovozovat ani faktickou nemožnost podat včasnou kasační stížnost.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Z důvodu odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatelky, která požadovala přiznat odkladný účinek kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu